

Cánh phượng thắm trong một bài thơ vội
Anh viết cho em ướt cả mưa chiều
Cánh mỏng tang ngập ngừng không dám nói
Để nhạt nhòa bài thơ dở còn nguyên.

Anh sợ rồi em sẽ hết nét hồn nhiên
Khi mà không còn vô tư nữa
Phượng thắm mãi cánh rơi dọc hàng hiên
Anh theo nhạt trong giọng cười tan vỡ.

Bàng lẳng tím cũng tìm về một thuở
Sân trường xưa lưu dấu tuổi thần tiên
Em đã quên? Còn anh thì rất nhớ
Nụ cười em còn rất đổi dịu hiền.

Em có biết là bài thơ viết dở
Của ngày xưa em đã lãng quên
Muốn tặng em mà không sao dám nói
Đến bây giờ nó vẫn ... còn nguyên!

Hay lắm bác..
Em có biết bài thơ viết dở không ?
đc đấy
Thời sinh viên lãng mạn ngày xưa